

IN MEMORIAM

ГОД БОРИС ВАСИЛЬОВИЧ

11 серпня 2019 року пішов у вічність учений-історик, педагог, краєзнавець, доктор педагогічних наук, кандидат історичних наук, професор, дійсний член Академії наук вищої освіти України, Заслужений працівник освіти України, голова спеціалізованої вченої ради Д 44.053.03, завідувач кафедри всесвітньої історії та методики викладання історії Год Борис Васильович.

Народився 18 серпня 1960 року у м. Бобровиця Чернігівської області. У 1983 році закінчив історичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка і з вересня 1983 року розпочав працювати у Полтавському педагогічному інституті імені В. Г. Короленка (нині національний університет), з яким була пов'язана вся його наступна трудова діяльність. Він пройшов шлях асистента, старшого викладача, доцента, відповідального секретаря приймальної комісії, заступника декана та декана історичного факультету (1997–2002 роки), проректора з науково-педагогічної роботи університету (2009–2014 роки), завідувача кафедри всесвітньої історії та методики викладання історії (з 2000 року).

Борис Васильович вражав рідкісним сплавом тих рис душі та розуму, професіоналізму та ерудиції, вимогливості та проникливості, глибокого знання людської психології, без яких не буває справжнього Вчителя. У різні роки викладав навчальні дисципліни: історія країн Азії та Африки, нова історія країн Європи та Північної Америки, історія міжнародних відносин, історія країн Латинської Америки, дискусійні питання зарубіжної та вітчизняної історії, методика викладання всесвітньої історії у старшій і вищій школі, гуманістичні ідеали в контексті європейського цивілізаційного поступу та інші.

«Людина непересічна, завжди притягує до себе силою і неповторними рисами свого характеру. Від нього випромінюється справжня магія оптимізму, організованості, ерудиції і нестримної енергії. Проте, вражає не лише його ерудиція і творча плідність: він уміє працювати і знаходить у цьому насолоду» – віншував професора ще за життя академік І.А. Зязюн. Год Борис Васильович – автор шести монографій. Очолював авторський колектив і був автором окремих розділів фундаментальних видань. Тривалий час був незмінним заступником головного редактора фахового журналу «Історична пам'ять». У журналах і збірниках наукових праць ДАК України опубліковано біля 250 статей. Десятки публікацій побачили світ у виданнях США, Італії, Єгипту та Росії. У 2006 році заснував наукову школу «Розвиток основних тенденцій ренесансного досвіду освіти й виховання у вітчизняній педагогічній теорії і практиці». Під його керівництвом захищено 4 кандидатські дисертації.

Він був тим керівником, який ніколи не скупився на мудре слово, підтримку, не шкодував ні сил, ні часу, щоб втілити намічене. Лідерські якості Бориса Васильовича вияскравлені в його організаційній та виховній роботі на факультеті: за його ініціативи був створений чоловічий пісенно-фольклорний гурт «Чебрець», який згодом отримав звання народного, команда КВК, симфонічний оркестр, студентський драматичний театр. Він запровадив великі святкові концерти та шоу-програми, які стали традицією і окрасою історичного факультету.

Його педагогічний хист, харизма у сплетінні з професійністю назавжди закарбувалися в пам'яті багатьох поколінь випускників історичного факультету.

Вічна і світла пам'ять йому.